समयत्वेन तत्प्रधानकाव्येऽतिकरुणचित्तस्यैवाधिकारात् ॥ ऋषेःकरुणचित्तत्वजिज्ञासयेव पूर्वभृगुदत्तशापस्य पुनरुक्तत्वकरणेनदार्ढ्यसंपादनायच मुनेर्ईक्षणायच भगवा
न्रामएव निषादरूपेणपश्यतोमुनेः पुरतस्तमनादृत्य क्रौंचं रक्षोविशेषरूपंजघान ॥ ततस्तदिच्छावशादंतर्यामितयातथाप्रेरणाच्च महानधर्मोयमनेनकृतइतिरुषा पापमतेनिषाद
यत् त्वं काममोहितंक्रौंचमिथुनात् मिथुनीभूतात् क्रौंचयुगात् विभक्तमेकमवधीः तत्त्वमपि शाश्वतीः समाः आयुःशेषभूतानिबहूनिवर्षाणि प्रतिष्ठां स्वस्त्रीसाहित्येनस्थि
तिं इहलोके मागमः माप्राप्नुहि किंत्वत्यल्पकालमेव तथावासएकमिथुनीभावपर्यंतमितियावत् इतिशप्तवान्मुनिः॥एकमवधीरित्युक्तेर्यथासत्वयास्त्रीविरहितःकृतः साचनाय
कहीनाकृता तथात्वमपि प्रियया स्वभार्ययाहीनोभव ॥ साच त्वयाहीनाभवत्वितिपर्यवसानं ॥ अगमइत्यडागमस्तुमाङ्योगेप्यार्षत्वात्॥तस्यरक्षोरूपत्वंतु एतदुत्तरंब्रह्मणःसका
शात्सकलरामवृत्तांतज्ञानवरलाभोत्तरकालं कृतेतस्मात्तुमिथुनादेकमितिश्लोकेवैरनिलयइतिविशेषणेनसूचितं॥रक्षःस्वेवतस्यलोकदृष्ट्यावैरनिलयत्वप्रसिद्धेः निषादस्यापि
प्राणिषुनवैरं किंत्वाहाराद्यर्थमेवतद्धननमितिप्रसिद्धेश्च अतएवारण्यकांडे मृगयाव्यसनमुपक्रम्य विनावैरंचरौद्रेति तृतीयंयदिदंरौद्रंपरप्राणाभिहिंसनं ॥ निर्वैरंक्रियतेमोहात्तच्च
तेसमुपस्थितमितिचवक्ष्यति ॥ त्रीण्येवव्यसनान्यद्यकामजानिभवंतुतेतिचोपक्रमेउक्तं ॥ नन्वीदृशोर्थस्त्वयाकेनमानेननिर्णीतइतिचेत्शृणु ऋष्यक्षरस्त्वारस्यात्॥तच्चाग्रेस्फु
टं॥ तत्रसंदेहश्चेत्स्वांतर्यामिणंपृच्छ॥ तदुक्तंपाद्मेशिवशिवासंवादे रामवैभववर्णनेचतुर्विंशेअध्याये॥ ततोजानपदःकश्चित्सामरःकाष्ठविक्रयी ॥ स्वबधूगर्हणद्वारारावणस्यगृ
होषितां गर्हयामासवैदेहींदुर्वृत्तोलोकनिंदकः॥ तच्छ्रुत्वादेविचारेभ्योभीतोलोकापवादतः ॥ आहूयलक्ष्मणंप्राहरामोराजीवलोचनः ॥ शृणुमेवचनंगुह्यंसीतासंत्यागकारणं॥
वाल्मीकिनाथभृगुणाशप्तोस्मिकिलललक्ष्मण ॥ तस्मादेनांत्यजाम्यद्यजनोनैवात्रकारणमिति॥ तथास्कांदे पातालखंडे अयोध्यामाहात्म्येतत्रत्यतीर्थाश्रमवर्णनप्रस्तावे॥ शापो
क्त्याहृदिसंतप्तंप्राचेतसमकल्मषं ॥ प्रोवाचवचनंब्रह्मातत्रागत्यसुसत्कृतः ॥ ननिषादःसवैरामोमृगयांचर्तुमागतः॥ तस्यसंवर्णनेनैवसुश्लोक्यस्त्वंभविष्यसि॥ इत्युक्त्वातंजगामा
शुब्रह्मलोकंसनातनः ॥ ततःसंवर्णयामासराघवंग्रंथकोटिभिः ॥ कोटिभिः शतकोटिभिः चरितंरघुनाथस्यशतकोटिप्रविस्तरमित्यन्यत्रोक्तेः ॥ तच्चसंपूर्णंब्रह्मलोकेइत्यैतिह्यं
इहतुकुशलवोपदिष्टाचतुर्विंशतिसहस्रीत्यलं ॥ योगवासिष्ठेतु शापांतराण्यप्युक्तानि तथाहि ॥ सनत्कुमारोनिष्कामअवसत्ब्रह्मसद्मनि ॥ वैकुंठादागतोविष्णुस्त्रैलोक्याधिप
तिःप्रभुः ॥ ब्रह्मणापूजितस्तत्रसत्यलोकनिवासिभिः ॥ विनाकुमारंतंदृष्ट्वाह्युवाचप्रभुरीश्वरः ॥ सनत्कुमारस्तब्धोसिनिःकामोगर्वचेष्टया ॥ अतस्त्वंभवकामार्तःशरजन्मेति